Súd:	Krajský súd Nitra
Spisová značka:	26Co/17/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu:	6119419263
Dátum vydania rozhodnutia:	18. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Pavol Pilek
ECLI:	ECLI:SK:KSNR:2024:6119419263.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Pileka a členov senátu JUDr. Romana Greguša a JUDr. Mareka Olekšáka, v spore žalobcu: JUDr. A. B., advokát, so sídlom: C. XX, XXX XX B. – D. A., IČO: XX XXX XXX, zastúpeného: JUDr. Peter Majerník, advokát, so sídlom: Werferova 1, 040 11 Košice – mestská časť Juh, IČO: 42 109 680, proti žalovanému: C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: E. B. XXXX/XXX, XXX XX F., zastúpenému: JUDr. Ivana Kochanská, advokátka, so sídlom: Farská 33, 949 01 Nitra, IČO: 42 428 343, o zaplatenie 44.981,56 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 18C/126/2019 – 272 zo dňa 22. mája 2023, takto

r o z h o d o l :

I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 18C/126/2019 – 272 zo dňa 22. mája 2023 potvrdzuje.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % na účet právneho zástupcu žalobcu do 3 dní od doručenia rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica v rámci upomínacieho konania domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 44.981,56 eura s príslušenstvom. V návrhu na vydanie platobného rozkazu uviedol, že poskytol žalovanému právne služby dňa 22.02.2013. K uzatvoreniu zmluvy došlo ústnou formou, bolo udelené plnomocenstvo zo strany žalovaného ako poškodeného žalobcovi ako advokátovi v konaní vedenom pred Krajským riaditeľstvom Policajného zboru v Košiciach, odbor kriminálnej polície pod ČVS: KRP-70/OEK-2011. Trestné konanie pokračovalo podaním obžaloby zo dňa 04.12.2013 na Okresný súd Košice I, kde bolo konanie vedené pod sp. zn. 5T/89/2013. Žalobca ako splnomocnenec poškodeného v trestnom konaní po právoplatnom skončení veci vzájomnou dohodou vyúčtoval žalovanému poskytnuté právne služby. Žalovaný za poskytnuté právne služby žalobcovi nezaplatil napriek tomu, že na to bol vyzvaný v lehote do 07.10.2019.
2. Okresný súd Banská Bystrica vo veci vydal dňa 22.11.2019 platobný rozkaz sp. zn. 22Up/1597/2019, proti ktorému podal žalovaný odpor. Následne Okresný súd Nitra ako súd prvej inštancie, na ktorý bol spor postúpený vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 18C/126/2019 – 272 zo dňa 22. mája 2023 (ďalej aj len „napadnutý rozsudok“) tak, že vo výroku I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 44.981,56 eura spolu s úrokom z omeškania z tejto sumy vo výške 5 % ročne od 08.10.2019 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a vo výroku II. priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.
3. Súd prvej inštancie napadnutý rozsudok odôvodnil tým, že ustálil, že strany sporu uzatvorili zmluvu o poskytnutí právnej pomoci v podobe príkaznej zmluvy podľa § 724 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky

zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), na základe ktorej žalobca ako advokát poskytol žalovanému právne služby formou zastupovania v predmetnom trestnom konaní. Príkazná zmluva pre svoju platnosť nevyžaduje písomnú formu, a preto ústnu zmluvu o poskytnutí právnej služby medzi stranami sporu vyhodnotil súd prvej inštancie ako platnú. V zmysle tejto zmluvy si žalobca splnil svoju povinnosť a poskytol žalovanému právnu pomoc a právne služby.
4. K námietke premlčania vznesenej žalovaným súd prvej inštancie uviedol, že právo na odmenu a právo na náhradu nákladov spojených s činnosťou príkazníka sú majetkovými právami, ktoré sa premlčujú podľa ust. § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a to v trojročnej premlčacej dobe podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ ide o nárok advokáta na odmenu. Podľa súdu prvej inštancie právny vzťah založený zmluvou o poskytovaní právnej pomoci vo všeobecnosti zaniká s poukazom na § 731 a § 33b Občianskeho zákonníka vykonaním úkonu, teda činnosti, ku ktorej sa príkazník zaviazal, kedy ide o prípad zániku záväzku jeho splnením alebo na základe jednostranného právneho úkonu, t. j. odvolaním plnomocenstva splnomocniteľom - príkazcom (klientom) alebo vypovedaním plnomocenstva splnomocnencom - príkazníkom (advokátom). Žalobca má teda podľa súdu prvej inštancie právo na odmenu po vykonaní dohodnutej činnosti, to znamená po skončení zastupovania, keď zanikol právny vzťah žalobcu (advokáta) a žalovaného (klienta) splnením, vykonaním úkonu, na ktorý bolo plnomocenstvo obmedzené teda tým, že žalobca príkaz vykonal. Právo na odmenu vzniklo žalobcovi zánikom právneho vzťahu založeného príkaznou zmluvou, t. j. splnením. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie ustálil, že žalobca ako advokát žalovaného zastupoval do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde Košice I, ktoré bolo konanie vedené pod sp. zn.: 5T/89/2013, t. j. do 02.05.2017, kedy bol rozsudok súdu prvej inštancie zrušený a trestné stíhanie bolo zastavené; dátum ukončenia zastupovania nebol medzi stranami sporný. Právo príkazníka (žalobcu) na odmenu za vykonanie príkazu (obhajoba v trestnej veci) sa premlčuje odo dňa splnenia príkazu; keďže žaloba bola podaná na súd dňa 10.11.2019, od ktorého uplatnenia neuplynuli viac ako tri roky, žalobou uplatnený nárok preto premlčaný podľa súdu prvej inštancie nie je.
5. Ďalej súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že pokiaľ žalobca tvrdil, že so žalovaným mali dohodu o odmene za zastupovanie vo výške 15 % z uplatňovanej sumy 853.083,70 eura, resp. z vymoženej sumy a žalovaný zase tvrdil, že sa dohodli na paušálnej odmene 10.000 eur, odmena advokáta, ktorý poskytuje právne služby za odplatu sa riadi buď dohodou s klientom alebo v prípade jej neexistencie tarifnou odmenou. V danom spore nebolo podľa súdu prvej inštancie preukázané tvrdenie žalovaného, že so žalobcom sa dohodli na paušálnej odmene vo výške 10.000 eur. Toto tvrdenie nebolo preukázané nad všetky pochybnosti výsluchom svedka G. H., ktorý iba potvrdil, že na stretnutí sa so stranami sporu zúčastnil začiatkom roka 2013, na stretnutí mala byť odovzdaná žalovaným suma 10.000 eur žalobcovi, avšak svedok uviedol, že presné detaily si nepamätal, nevedel za čo bolo platených 10.000 eur, nebol prítomný na každom stretnutí, osobne plnú moc nečítal, a hoci žalovaný niečo podpisoval, neuviedol, čo konkrétne. Súd prvej inštancie mal za to, že ak aj táto suma bola žalovaným žalobcovi odovzdaná, tak mu bola odovzdaná za neznámym účelom a nepreukazuje, že bola odovzdaná z dôvodu dohody na paušálnej odmene medzi stranami sporu. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní prihliadol na výpoveď svedka I. J., ktorý jednoznačne potvrdil, že bol prítomný, keď žalovaný žalobcu splnomocnil na zastupovanie v trestnej veci proti K. A., bolo udelené písomné splnomocnenie žalobcovi a bola uzatvorená dohoda o právnom zastúpení tak, že žalobca mal mať nárok na odmenu vo výške 15 % z celkovej sumy alebo zo sumy vymoženej. Žalovaný namietal právne úkony vykonané žalobcom. Po pripojení spisu Okresného súdu Košice I 5T/89/2013 žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu na pojednávaní dňa 09.06.2022 uviedol, že sa písomne vyjadrí, ktoré úkony namieta. Zo strany žalovaného neboli uvedené konkrétne úkony právnej pomoci, ktoré boli namietané, a preto súd prvej inštancie považoval za nesporné, že zo strany žalobcu bol vykonaný rozsah poskytnutých právnych služieb tak ako bol uvedený vo Vyúčtovaní trov právneho zastúpenia žalobcom zo dňa 23.09.2019. Súd prvej inštancie po oboznámení s trestným spisom nepovažoval za sporné vykonanie úkonov zo strany žalobcu, čo sa týka účelnosti poskytnutia právnej služby. Zároveň súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že všetky úkony boli účelné a výška úkonu právnej služby bola správne vyčíslená. S poukazom na vykonané dokazovanie bolo podľa súdu prvej inštancie preukázané, že žaloba žalobcu bola podaná dôvodne, a preto žalobcovi priznal nárok v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „Vyhláška o odmenách advokátov“), t. j. podľa advokátskej tarify.
6. K čestným vyhláseniam predloženým zo strany žalovaného (L. B. A., A. E. J., A. L. M.) na pojednávaní dňa 20.04.2023, a k ich žalovaným navrhovaného výsluchu súd prvej inštancie uviedol, že sa s uvedenými vyhláseniami oboznámil, pričom nebolo zrejmé, kedy boli vyhotovené. Z vykonaného

dokazovania nevyplynulo, že by navrhnuté svedkyne mali byť prítomné pri uzatváraní dohody o právnej pomoci medzi žalobcom a žalovaným a preto súd prvej inštancie daný dôkaz nevykonal. Zároveň s poukazom na vykonané dokazovanie, vykonané výsluchy svedkov, nebolo podľa neho dôvodné vykonať konfrontáciu medzi svedkom H. a J..
7. K žalobcom uplatnenému príslušenstvu súd prvej inštancie uviedol, že priznal žalobcovi príslušenstvo uplatnenej pohľadávky, a to vo výške 5 % úroku z omeškania ročne z dlžnej sumy od 08.10.2019 až do zaplatenia, keďže žalovaný tým, že dlžnú sumu neuhradil v prospech žalobcu v lehote splatnosti faktúry, t. j. do 07.10.2019, dostal sa dňom nasledujúcim do omeškania s peňažným plnením. Súd prvej inštancie pritom poukázal na ust. § 517 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka.
8. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol vo výroku II. napadnutého rozsudku v zmysle § 255 ods. 1 CSP, keďže žalobca bol v konaní úspešnou stranou sporu v rozsahu 100 %.
9. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný v celom rozsahu (výrok I. aj II.) odvolanie a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedol, že rozsudok považuje za nesprávny z nasledovných dôvodov:
a) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností [§ 365 ods. 1 písm. e) CSP];
b) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam [§ 365 ods. 1 písm. f) CSP];
c) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 365 ods. 1 písm. h) CSP].
10. Žalovaný v odvolaní uviedol, že v prvom rade je nevyhnutné sa zaoberať skutočnosťou uzatvorenia zmluvy o poskytnutí právnej služby. Podľa žalovaného je nepochybným faktom, ktorý nie je sporný, že medzi účastníkmi konania bolo uzatvorené dňa 22.02.2013 splnomocnenie na právne zastúpenie vo veci trestného konania, v rámci ktorého žalovaný vystupoval ako poškodený. Prvou spornou otázkou v tejto súvislosti je podľa žalovaného dojednanie odmeny, ktorá je nevyhnutnou súčasťou každej zmluvy o poskytnutí právnych služieb. Žalobca podľa neho tvrdil, že k uzatvoreniu zmluvy o poskytnutí právnych služieb prišlo ústnou formou, kedy druh a výška dojednanej odmeny za poskytnutie služby bola stanovená prostredníctvom paušálnej odmeny vo výške 15 % zo sumy 853.083,70 eura, resp. z vymoženej sumy. Uvedené mal potvrdiť aj svedok J. na výsluchu dňa 20.04.2023, keď potvrdil, že mal byť svedkom uzatvorenia dohody. V rozpore s tým je postoj žalovaného, podľa ktorého výsluchom žalovaného ako aj svedka H. bolo preukázané, že síce k dohode o zmluve o poskytnutí právnych služieb došlo, ale čo sa týka odmeny, táto mala byť dohodnutá vo výške 10.000 eur, a ktorá mala byť žalobcovi uhradená pri podpise splnomocnenia na právne zastupovanie v trestnom konaní a na ktorú nemal byť žalobcom vystavený príjmový doklad. Uvedené mal potvrdiť tak žalovaný ako aj svedok H.. Žalovaný ďalej poukázal na to, že svedok J. pri svojom výsluchu dňa 20.04.2023 uviedol, že na stretnutí bol on, žalobca a žalovaný a na tomto stretnutí už mala byť pripravená dohoda zmluvy o právnom zastúpení; toto jeho tvrdenie podľa žalovaného preukazuje skutočnosť, že svedok J. nemal vedomosť o tom, čo malo byť medzi žalobcom a žalovaným predrokované a zároveň nemohla byť pripravená dohoda zmluvy o právnom zastupovaní, keďže táto bola dohodnutá ústne, a teda nemohol vedieť, čo bolo jej obsahom.
11. Ďalej žalovaný v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, a to konkrétne výsluch L. B. A., A. L. M. a A. E. J.. Týmito výsluchmi mala byť podľa neho preukázaná zainteresovanosť svedka J. na tomto konaní a dôkaz o jeho zainteresovanosti mal vyvrátiť jeho tvrdenia o prítomnosti pri podpise zmluvy o poskytovaní právnych služieb a splnomocnenia. Žalovaný tiež na margo svedka J. uviedol, že tento vypovedal v jeho neprospech z dôvodu pomsty, ktorá má byť z jeho strany vymyslená. Podľa neho tento svedok vypovedal v civilnom aj v trestnom konaní v jeho prospech a v tomto konaní poskytol účelové svedectvo z dôvodu, že žalovaný sa mu mal strániť. K uvedenému žalovaný ešte dodal, že aj svedok H. poukázal na to, že ak by sa cítil žalobca ukrátený a nevyplatený, nešiel by na oslavu štyridsiatky žalovaného a nepriniesol by mu ako dar olejomaľbu.
12. K právnemu posúdeniu veci súdom prvej inštancie žalovaný uviedol, že síce správne uviedol právne normy, ale nesprávne ich aplikoval. Žalovaný argumentoval, že pokiaľ advokátovi patrí podľa zákona odmena podľa dohody s klientom alebo v prípade jej neexistencie tarifná odmena, odporuje to ustanoveniu § 18 ods. 4 zákona č. 586/2003 Z . z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o advokácii“), podľa ktorého je advokát povinný v priebehu poskytovania právnej služby informovať klienta, ktorý je spotrebiteľom právnej služby, o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu, inak mu odmena nepatrí. V takom prípade mal žalovaný za to, že ani v prípade uvádzanej dohody na 15 % zo sumy 853.083,70 eura (čo sa najviac približuje odmene podielovej a nie paušálnej, ako to má tvrdiť žalobca), resp. zo sumy vymoženej a ani v prípade tarifnej odmeny nespĺňa

uvedený parameter predvídateľnosti odmeny za poskytnuté právne služby. Žalovaný tiež poukázal na to, že žalobca v rámci upomínacieho konania uviedol, že ako splnomocnenec žalovaného (poškodeného v trestnom konaní) vyúčtoval žalovanému poskytnuté právne služby podľa vyhlášky.
13. K výroku II. o náhrade trov konania žalovaný neuviedol žiadnu odvolaciu argumentáciu.
14. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca prostredníctvom právneho zástupcu. K namietanému nevzatiu do úvahy tvrdení svedka H. súdom prvej inštancie žalobca uviedol, že konajúci súd sa v napadnutom rozsudku správne vysporiadal s výsluchom tohto svedka a v ods. 35. odôvodnenia správne identifikoval rozpor medzi tvrdením žalovaného, resp. svedka H. a náležite zisteným skutkovým stavom. Zároveň sa stotožnil s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie. K tvrdeniam žalovaného ohľadne svedka J. žalobca uviedol, že žalovaným citované časti jeho výpovede sú vytrhnuté z kontextu a treba ich hodnotiť tak, ako boli v celosti uvedené, pričom na otázku právneho zástupcu žalovaného tento svedok uviedol, že žalobca so žalovaným sa dohodli ústne na zmluve o právnom zastupovaní. Ďalším faktom je podľa žalobcu aj skutočnosť vyplývajúca zo svedeckej výpovede svedka J., ktorý uviedol, že medzi sporovými stranami bolo niečo predrokované, no neuvádza, že sa v predmetnej veci uskutočnili skoršie stretnutia medzi sporovými stranami tak, ako to uvádza svedok H.. K predrokovaniu samotných skutočností mohlo samozrejme dôjsť aj inak, ako osobným stretnutím, čo sa žalovanému v konaní nepodarilo vyvrátiť.
15. K argumentácii žalovaného ohľadom rozporov týkajúcich sa odmeny žalobca uviedol, že sporové strany sa v zmysle ústnej zmluvy o právnom zastupovaní dohodli na odmene žalobcu za právne zastupovanie žalovaného, a to tak, že žalobcovi patrí suma zodpovedajúca 15 % zo sumy uplatňovanej poškodeným titulom náhrady škody v predmetnom trestnom konaní, čo predstavovalo sumu 127.962,55 eura. Trovy splnomocnenca v trestnom konaní neboli žalovanému ako poškodenému priznané v trestnom konaní a bol odkázaný na civilné konanie z dôvodu, že žalovaný vedome uzatvoril manželstvo v tom čase už s neprávoplatne odsúdenou K. A. a vedome vzal späť svoj súhlas poškodeného s trestným konaním, čím následne zavinil zastavenie trestného stíhania v predmetnej veci, a teda aj zmaril možnosť nie len odškodnenia v trestnom konaní, ale aj priznania trov splnomocnenca. Žalovaný bol podľa žalobcu upovedomený žalobcom o skutočnosti, že ak dôjde k späťvzatiu súhlasu poškodeného s trestným stíhaním obvinenej, dôjde tak k zastaveniu trestného stíhania a nepriznaniu náhrady škody v trestnom konaní, čo však podľa neho nezbavuje žalovaného povinnosti nahradiť žalobcovi dohodnutú odmenu podľa uzatvorenej zmluvy o právnom zastupovaní. Napriek tejto skutočnosti žalovaný po uzatvorení manželstva vzal súhlas s vedením trestného stíhania obvinenej späť. Žalobca následne vyúčtoval žalovanému trovy právneho zastúpenia, ktoré žalovaný aj napriek niekoľkonásobným urgenciám neuhradil. Keďže žalovaný dohodnutú odmenu za zastupovanie neuhradil viac ako jeden a pol roka od právoplatného skončenia veci, žalobca navrhol žalovanému riešenie situácie, ktorým by bola úhrada nižšej sumy trov právneho zastúpenia s tým, že takáto dohoda bude spísaná ako uznanie dlhu vo forme notárskej zápisnice s doložkou vykonateľnosti. Žalobca nechal vypracovať návrh notárskej zápisnice notárkou JUDr. I., kedy dňa 28.01.2019 malo dôjsť k jej podpísaniu. V nadväznosti na uvedené sa sporové strany dňa 27.01.2019 stretli v mieste sídla žalobcu, kde žalovaný vyhlásil, že notársku zápisnicu spísanú JUDr. I. nepodpíše, keďže je to zbytočný krok, pretože žalovaný chce dohodnutú odmenu žalobcovi vyplatiť. Keďže nedošlo k podpísaniu notárskej zápisnice a ani na ďalšie urgencie žalobcu o úhradu dlžnej sumy žalovaný nereagoval, dňa 23.09.2019 žalobca zaslal žalovanému vyúčtovanie trov právneho zastúpenia. Vyúčtovanie bolo realizované v zmysle advokátskej tarify, čo žalobca považoval za minimálny nárok, ktorý mu mal byť garantovaný zákonom. Skutočnosť, že si žalobca uplatňuje sumu nižšiu ako mu v zmysle uzatvorenej zmluvy medzi sporovými stranami prináleží, je vecou a rozhodnutím žalobcu, ktorý pri uplatnení nároku zohľadnil aj to, že v januári 2019 nechal pripraviť uznanie dlhu na sumu vyplývajúcu z podanej žaloby, hoci toto uznanie dlhu vo forme notárskej zápisnice nakoniec nebolo žalovaným podpísané.
16. K námietke žalovaného ohľadne neinformovania o výške odmeny žalobca uviedol, že v súdnom konaní bola preukázaná existencia a obsah zmluvy o poskytovaní právnych služieb vrátane výšky odmeny, preto neobstojí tvrdenie žalovaného, že nebol upovedomený o výške odmeny vopred. Pokiaľ žalovaný namieta moment prekvapenia pri vyúčtovaní trov právneho zastúpenia pri ukončení vzťahu medzi klientom a advokátom, žalobcom uplatňovaná suma, spočívajúca v neuhradených trovách právneho zastupovania, je vo výške 44.981,56 eura. Suma, ktorá by bola žalobcom uplatňovaná vo vzťahu k uzatvorenej zmluve o poskytovaní právnych služieb (15 % zo sumy 853.083,70 eura), by bola vo výške 127.962,56 eura. Vzhľadom na uvedené tak nemožno argumentovať momentom prekvapenia žalovaného, ktorý bol v zmysle uzatvorenej dohody povinný zaplatiť žalobcovi sumu 127.962,56 eura, no žalobca si v konaní na základe vyššie uvedených dôvodov uplatňuje sumu 44.981,56 eura. Žalovaný tak môže byť podľa žalobcu v konaní prekvapený iba v pozitívnom slova zmysle.

17. K nevykonaniu navrhnutých dôkazov – výsluchov osôb L. B. A., A. E. J. a A. L. M. žalobca uviedol, že súd prvej inštancie sa dostatočne vysporiadal s otázkou nevykonania tohto dôkazného prostriedku, čo odôvodnil v ods. 36. odôvodnenia napadnutého rozsudku. V dobe predloženia čestných prehlásení vyššie uvedených osôb, z ktorých navyše ani nevyplývalo, k akým okolnostiam by mali byť svedkyne vypočuté v procesnom postavení svedkov, bol dostatočne ustálený skutkový stav ohľadom účasti konkrétnych osôb na stretnutiach medzi sporovými stranami. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie podľa žalobcu správne poznamenal, že výsluchom týchto osôb by nemohlo dôjsť k získaniu relevantných informácii potrebných pre správne rozhodnutie vo veci samej. Žalobca tiež poukázal na to, že žalovaný mal možnosť navrhnúť výsluch týchto osôb počas celého súdneho konania, pričom návrh na výsluch bol žalovaným prednesený až na poslednom pojednávaní.
18. Žalobca tiež vo vyjadrení uviedol, že žalovaný na poslednom pojednávaní uviedol, že svedok J. je zainteresovaný a mal sa údajne na oslave netere žalovaného vyjadriť, že toto konanie je vymyslené a že svedčiť ísť nechce. Ide podľa žalobcu o skutkové tvrdenie žalovaného, ktoré bolo prednesené až na poslednom pojednávaní vo veci, a to aj napriek tomu, že svedok J. bol ako svedok navrhovaný od začiatku samotného konania, a to už vo vyjadrení žalobcu k odporu žalovaného v upomínacom konaní. Na preukázanie skutkového tvrdenia následne žalovaný navrhol predvolať vyššie uvedené svedkyne. Postup žalovaného je tak podľa neho v rozpore s koncentráciou konania, kedy žalovaný ani len nešpecifikoval, kedy sa mal svedok uvedeným spôsobom pred svedkami vyjadrovať. Vzhľadom na koncentráciu konania nemusel súd na takéto skutkové tvrdenie vôbec prihliadať, rovnako ako nemusel prihliadať ani na návrh na doplnenie dokazovania výsluchom svedkov.
19. Žalovaný na vyjadrenie žalobcu reagoval prostredníctvom svojej právnej zástupkyne, pričom zotrval na svojej argumentácii, podľa ktorej došlo medzi ním a žalobcom k dohode na poskytovaní právnych služieb za paušálnu odmenu 10.000 eur (ktorú mu mal žalovaný aj uhradiť) a aj z tohto dôvodu si žalobca po skončení zastupovania od neho neuplatňoval odmenu vo výške 15 % zo sumy 853.083,70 eura. Žalovaný tiež poukázal na časový sled konania, pričom (i) prvostupňové trestné konanie na OS Košice I, sp. zn. 5T/89/2013 bolo ukončené 05.12.2016, (ii) druhostupňové trestné konanie na KS v Košiciach, sp. zn. 4To/20/2017 bolo právoplatne ukončené 02.05.2017, (iii) notárska zápisnica na sumu 44.981,56 eura je zo dňa 28.01.2019, (iv) vyúčtovanie trov konania je zo dňa 23.09.2019 so splatnosťou do 04.10.2019 a (v) faktúra za trovy konania je vyhotovená k 23.09.2019 so splatnosťou do 07.10.2019. Podľa žalovaného má poukazovanie žalobcom na pripravenú notársku zápisnicu (ktorá korešponduje s vyčíslením trov podľa advokátskej tarify) preukazovať skutočnosť, že žalobca mal vedomosť o tom, že sa so žalovaným nedohodli na paušálnej odmene vo výške 15 %, ale boli dohodnutí na inej odmene. K navrhnutiu výsluchu svedkov na poslednom pojednávaní žalovaný uviedol, že nemal vedomosť o tom, že pôjde o posledné pojednávanie z dôvodu niekoľkonásobnej absencie svedka J.. K svedkovi J. ešte uviedol, že nemôže byť nezaujatý pre jeho vlastný postoj, ktorý uviedol na pojednávaní dňa 20.04.2023, a síce, že už nie sú priatelia, lebo mu žalovaný dlží peniaze.
20. Žalobca už na vyjadrenie žalovaného nereagoval.
21. Podľa Čl. 8 CSP, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podoprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.
22. Podľa Čl. 11 ods. 4 CSP, súd pri rozhodovaní berie do úvahy len skutočnosti, ktoré vyšli najavo v tomto konaní, ak nejde o skutočnosti všeobecne známe alebo o skutočnosti ustanovené zákonom.
23. Podľa Čl. 15 ods. 1 CSP, dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon.
24. Podľa § 154 CSP, prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.
25. Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.
26. Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.
27. Podľa § 379 ods. 1 CSP, odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak
a) od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý,
b) ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov,
c) určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

28. Podľa § 380 ods. 1 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.
29. Podľa § 383 CSP, odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní.
30. Podľa § 385 ods. 1 CSP, na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.
31. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.
32. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.
33. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.
34. Podľa § 389 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,
c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo
d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.
35. Podľa § 1 ods. 2 Zákona o advokácii, výkon advokácie je zastupovanie klientov v konaní pred súdmi, orgánmi verejnej moci a inými právnymi subjektmi, obhajoba v trestnom konaní, poskytovanie právnych rád, spisovanie listín o právnych úkonoch, spracúvanie právnych rozborov, správa majetku klientov a ďalšie formy právneho poradenstva a právnej pomoci, ak sa vykonáva sústavne a za odmenu (ďalej len „právne služby“).
36. Podľa § 18 ods. 4 Zákona o advokácii, advokát je povinný v priebehu poskytovania právnej služby informovať klienta, ktorý je spotrebiteľom právnej služby, o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu, inak mu odmena nepatrí. To neplatí v prípade, ak je potrebné úkon právnej služby vykonať bezodkladne.
37. Podľa § 24 ods. 1 Zákona o advokácii, advokát poskytuje právne služby za odmenu a má právo požadovať za ne primeraný preddavok.
38. Podľa § 24 ods. 3 Zákona o advokácii, odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a klientom; ak nedôjde k dohode, patrí advokátovi tarifná odmena.
39. Podľa § 1 ods. 1 Vyhlášky o odmenách advokátov, vyhláška upravuje spôsob určenia a výšku odmeny, náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času advokáta za právne služby poskytované klientom na základe dohody alebo ustanovenia na to oprávneným orgánom.
40. Podľa § 1 ods. 2 Vyhlášky o odmenách advokátov, odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a jeho klientom (ďalej len „zmluvná odmena“); ak nedôjde k dohode, na určenie odmeny advokáta sa použijú ustanovenia tejto vyhlášky o tarifnej odmene (§ 9 až 14).
41. Odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného v súlade s ust. § 378 a nasl. CSP, pričom dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.
42. Odvolací súd v prvom rade uvádza, že sa cíti byť rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný a zároveň sa cíti byť viazaný aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie; z tohto dôvodu nenariaďoval na prejednanie odvolania pojednávanie, keďže nebolo potrebné doplniť alebo zopakovať dokazovanie (§ 385 ods. 1 CSP a contrario).
43. Odvolací súd zároveň konštatuje, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, na ktoré poukazuje a pre účely zdôraznenia jeho správnosti a vysporiadanie sa s odvolacou argumentáciou žalovaného, k odvolacím námietkam (viď ods. 9. až 12. odôvodnenia tohto rozhodnutia) uvádza nasledovné:
44. Súd prvej inštancie správne ustálil, že medzi žalobcom a žalovaným došlo k uzatvoreniu ústnej zmluvy o poskytovaní právnych služieb (ako príkaznej zmluvy) v zmysle § 724 Občianskeho zákonníka a správne zistil skutkový stav, keď dospel k záveru, že zo strany žalobcu boli žalovanému poskytnuté právne služby v rozsahu ich vyčíslenia, čo žalovaný ani nespochybňoval. Odvolacie námietky žalovaného možno rozdeliť do nasledovných okruhov.
45. V prvom rade žalovaný namietal existenciu dohody medzi žalobcom a žalovaným s tým, že trval na tom, že nedošlo k dohode na odmene vo výške 15 % zo sumy 853.083,70 eura, resp. z vymoženej sumy (ako tvrdil žalobca), ale došlo k dohode na paušálnej odmene vo výške 10.000 eur, ktorú mal aj

žalovaný žalobcovi uhradiť. Túto námietku vzhliadol odvolací súd ako nedôvodnú, keďže tak žalobcovi ani žalovanému sa v konaní nepodarilo uniesť dôkazné bremeno ohľadne ich tvrdení o existencii dohody o odmene za poskytovanie právnych služieb žalovanému v trestnom konaní (ani žalobcovi o odmene vo výške 15 %, ale ani žalovanému o paušálnej odmene vo výške 10.000 eur). Odvolací súd sa v celom rozsahu v tomto smere stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie (viď ods. 35 odôvodnenia napadnutého rozsudku). Pokiaľ žalovaný v odvolaní (prípadne aj v následnom vyjadrení) poukazoval na dôveryhodnosť či už svedka H. alebo svedka J., odvolací súd môže len konštatovať, že jeho argumentácia len podporuje závery súdu prvej inštancie o neunesení dôkazného bremena ohľadne tvrdených skutočností a zároveň ich výpovede nerozptýlili pochybnosti do takej miery, že by bolo možné s určitosťou konštatovať, že k dohode na odmene za právne služby (či už tvrdenej žalobcom alebo žalovaným) medzi stranami sporu došlo. Tu odvolací súd poukazuje na Čl. 11 ods. 4 CSP, podľa ktorého súd pri rozhodovaní berie do úvahy len skutočnosti, ktoré vyšli najavo v tomto konaní, ak nejde o skutočnosti všeobecne známe alebo o skutočnosti ustanovené zákonom. V tejto súvislosti možno súdu prvej inštancie vytknúť jedine to, že explicitne v odôvodnení neuviedol, že žalobcovi priznal nárok na odmenu za poskytovanie právnych služieb podľa advokátskej tarify práve z dôvodu, že tak žalobca ako ani žalovaný nepreukázali existenciu dohody o odmene za právne služby; tento jeho záver však vyplýva z celkového kontextu odôvodnenia napadnutého rozsudku, a preto tento nedostatok odvolací súd nepovažuje za takú vadu, ktorá by mala vplyv na kvalitatívnu stránku rozhodnutia súdu prvej inštancie. Keďže v konaní nebola preukázaná existencia dohody o odmene, súd prvej inštancie správne aplikoval ust. § 24 ods. 3 Zákona o advokácii v spojení s ust. § 1 ods. 2 Vyhlášky o odmenách advokátov, podľa ktorej patrí v prípade absencie dohody advokátovi tarifná odmena. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP je daný vtedy, ak súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Tento odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd posúdi vec po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní vtedy, ak výsledok hodnotenia dôkazov súdom nezodpovedá ust. § 191 ods. 1 CSP, pretože súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré nevyplynuli z vykonaného dokazovania a nevyšli najavo inak alebo neprihliadol na rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli najavo inak alebo že je v hodnotení dôkazov alebo skutočnosti z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti a pravdivosti logický rozpor. Z odôvodnenia súdu prvej inštancie nevyplýva, že by niektoré dôkazy nevykonal alebo že by ich vyhodnotil tak, že dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Podľa odvolacieho súdu súd prvej inštancie správne vyhodnotil vzájomný rozpor tvrdení strán sporu tak, že jeho výsledkom je aplikácia zákonných ustanovení o tarifnej odmene v prípade absencie dohody advokáta s klientom.

46. Druhý okruh odvolacích námietok žalovaného spočíval v argumentácii, podľa ktorej žalobcovi nepatrí nárok na odmenu s poukazom na ust. § 18 ods. 4 Zákona o advokácii. Žalovaný totiž uviedol, že podľa tohto ustanovenia advokátovi (a teda aj žalobcovi) nárok na odmenu nepatrí, ak o výške odmeny za úkon právnej služby neinformuje klienta pred začatím tohto úkonu. Žalovaný namietal, že vyúčtovanie právnych služieb tak, ako to urobil žalobca pri skončení zastupovania, je v rozpore s uvedeným ustanovením, keďže žalobca o spôsobe a výške odmeny neinformoval žalovaného vopred, a teda bolo pre žalovaného prekvapivé a v rozpore so zásadou predvídateľnosti odmeny. Odvolací súd sa nestotožnil s uvedenou odvolacou argumentáciou žalovaného, pričom má za to, že v prejednávanej veci bol žalovaný vopred informovaný o charaktere ako aj rozsahu právnych služieb, ktoré mu budú poskytnuté na začiatku zastupovania. Odvolací súd nespochybňuje, že z ust. § 18 ods. 4 Zákona o advokácii vyplýva povinnosť advokáta informovať klienta o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu a v prípade nesplnenia tejto povinnosti mu odmena nepatrí. Zároveň má však odvolací súd za to, že dané ustanovenie je potrebné vykladať v kontexte konkrétneho prípadu a jeho aplikácia nesmie byť striktne formálna, keďže formálny výklad by znamenal rozpor s ust. § 24 ods. 3 Zákona o advokácii, podľa ktorého advokátovi patrí odmena aj v prípade absencie dohody (ako to naznačil samotný žalovaný v odvolaní). Je potrebné poukázať na to, že žalovaný tak v priebehu celého zastupovania ako aj v priebehu celého konania pred súdom prvej inštancie nespochybnil žiaden úkon právnej služby, ktorý bol vyčíslený žalobcom a tento nenamietal ani v odvolaní. Žalovaný taktiež nenamietal ani spôsob poskytovania právnych služieb a ich kvalitu, z čoho je zrejmé, že žalobca postupoval s odbornou starostlivosťou a neprichádza teda do úvahy ani aplikácia ust. § 18 ods. 5 Zákona o advokácii (Odmena advokátovi nepatrí za tie úkony, pri ktorých nepostupoval s odbornou starostlivosťou). V tomto smere odvolací súd poukazuje na to, že výkon advokácie sa uskutočňuje za odmenu (§ 1 ods. 2 Zákona o advokácii), a preto žalovanému ako priemernému spotrebiteľovi (ktorý už predtým viedol súdne spory) muselo byť už pri udelení splnomocnenia žalobcovi zrejmé, že žalobcovi bude patriť odmena za ním vykonané úkony právnej služby (čo nakoniec naznačuje aj jeho procesná

obrana, podľa ktorej sa na odmene dohodli). Rovnako muselo byť žalovanému zrejmé, že trovy konania, ktoré mu vznikli ako poškodenému v trestnom konaní mu nebudú nahradené štátom, keďže bol poučený žalobcom, že v prípade späťvzatia jeho súhlasu s trestným stíhaním bude konanie zastavené a v takomto prípade mu trovy patriť nebudú. Žalovanému teda muselo byť zrejmé, že žalobcovi bude v zmysle § 24 ods. 3 Zákona o advokácii patriť odmena minimálne vo výške tarifnej odmeny, s ktorej výškou sa mohol oboznámiť z Vyhlášky o odmenách advokátov ako verejne dostupným právnym predpisom.
47. Podľa odvolacieho súdu v kontexte vyššie uvedeného neobstojí argumentácia žalovaného o tom, že nebol vopred informovaný o výške odmeny za poskytované služby. Odvolací súd má za to, že v danom prípade nie je možné aplikovať striktne formálne ust. § 18 ods. 4 Zákona o advokácii, ale je potrebné prihliadnuť na vzťah advokáta a klienta v konkrétnej prejednávanej veci, spôsob poskytovania služieb a okolnosti uzatvárania zmluvy o poskytovaní právnych služieb. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že sa so žalobcom dohodli na paušálnej odmene vo výške 10.000 eur ako aj to, že žalobcovi túto sumu za poskytovanie právnych služieb uhradil, podľa odvolacieho súdu (v zhode so záverom súdu prvej inštancie) túto skutočnosť nepreukázal. Ak naopak žalobca tvrdil, že sa dohodol so žalovaným na odmene vo výške 15 % a rovnako nebol túto skutočnosť schopný jednoznačne preukázať pre popretie tejto dohody žalovaným, v zmysle § 24 ods. 3 Zákona o advokácii nemôže podľa odvolacieho súdu nastať stav, že za vykonané služby nebude patriť žalobcovi ako advokátovi žiadna odmena (ani tarifná) za celkom nepochybne poskytnuté služby iba z dôvodu, že o výške tarifnej odmeny neinformoval žalovaného v priebehu poskytovania právnych služieb pred každým jednotlivým úkonom. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že k informovaniu o odmene za každý konkrétny úkon nedošlo výlučne z dôvodu, že žalobca mal po celý čas poskytovania právnych služieb za to, že dohoda o podielovej odmene vo výške 15 % so žalovaným platí, a to až do okamihu, kedy tento odmietol zaplatiť za právne služby.
48. Tretí okruh odvolacích námietok spočíval v nevykonaní dôkazov súdom prvej inštancie, konkrétne výsluchom L. B. A., A. L. M. a A. E. J.. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s postupom súdu prvej inštancie, ktorý vyhodnotil navrhovaný výsluch uvedených osôb ako nehospodárny, keďže z ich čestných prehlásení, ktoré mimochodom žalovaný predložil až po vyše troch rokoch trvania prvoinštančného konania (čo je zjavne v rozpore so zásadou koncentrácie konania), nevyplýva žiadna konkrétna relevantná skutočnosť, pre ktorú mal súd prvej inštancie odročiť pojednávanie a predvolať ich na výsluch. Z čestných prehlásení totiž vyplýva iba to, že majú vedomosť o danej veci a svedkovi I. J., pričom súdu prvej inštancie z uvedeného nemohlo byť ani len približne jasné, ako by mohli tieto osoby prispieť k objasneniu prejednávanej veci. Vzhľadom na uvedené vyhodnotil odvolací súd túto odvolaciu námietku žalovaného ako neopodstatnenú.
49. Pokiaľ ide o odvolanie žalovaného voči výroku II. napadnutého rozhodnutia o trovách konania, žalovaný neuviedol vo svojom odvolaní vo vzťahu k tomuto výroku žiadnu odvolaciu argumentáciu, a preto odvolací súd nemohol podrobiť tento výrok náležitému odvolaciemu prieskumu. Napriek tomu nevzhliadol pochybenie v odôvodnení súdu prvej inštancie k tomuto výroku a považuje ho za vecne a právne správny, keďže žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu 100 % uplatneného nároku.
50. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.
51. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.
52. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.
53. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.
54. Keďže žalobca bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný, odvolací súd mu výrokom II. tohto rozhodnutia priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške trov rozhodne súd prvej inštancie.
55. Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 - 423 CSP).
Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len

v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.
V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).
Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť byť zastúpený advokátom neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.